

Obowiązuje do 4.03.2009 r. (Dz.U. z 2009 r. Nr 26, poz. 157)

USTAWA

z dnia 1 lipca 2005 r.

o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury¹⁾

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1410, Nr 264, poz. 2204, z 2007 r. Nr 64, poz. 433.

Art. 1.

1. Tworzy się Krajowe Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwane dalej „Krajowym Centrum”.
2. Krajowe Centrum jest jednostką organizacyjną podległą Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 2.

1. Zadaniem Krajowego Centrum jest prowadzenie aplikacji sądowo-prokuratorskiej, o której mowa w art. 137 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) oraz art. 90 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „aplikacją”, której celem jest uzyskanie niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowiska sędziego i prokuratora, a także szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, zawodowych kuratorów sądowych oraz urzędników sądów i prokuratury w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych.
2. Zadania Krajowego Centrum są realizowane w szczególności przez:
 - 1) opracowywanie programów zajęć seminaryjnych i praktyk, które odbywają aplikanci sądowo-prokuratorscy, zwani dalej „aplikantami”, oraz podejmowanie działań organizacyjnych związanych z realizacją tych programów, z uwzględnieniem specjalizacji sądowej lub prokuratorskiej;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych oraz ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 433.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 64, poz. 431, 432 i 433.

- 2) przygotowywanie i organizację egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;
- 3) opracowywanie programów i organizowanie centralnych szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;
- 4) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratury;
- 5) przygotowywanie oraz organizowanie konferencji, sympozjów, seminariów z poszczególnych dziedzin prawa;
- 6) współpracę międzynarodową oraz współdziałanie z wydziałami prawa uczelni wyższych, instytucjami i placówkami naukowo-badawczymi w zakresie działalności szkoleniowej oraz innych form doskonalenia zawodowego;
- 7) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z publikacją materiałów szkoleniowych;
- 8) wykonywanie innych zadań związanych z doskonaleniem kadr sądów powszechnych i prokuratury wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 3.

Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowemu Centrum określający jego ustrój, organizację, siedzibę, siedziby filii oraz symbole Krajowego Centrum, mając na uwadze stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań Krajowego Centrum.

Art. 4.

1. Krajowe Centrum jest państwową jednostką budżetową finansowaną z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.
2. W skład Krajowego Centrum wchodzi filie, jako zamiejscowe jednostki organizacyjne Krajowego Centrum.

Art. 5.

Organami Krajowego Centrum są:

- 1) Rada Programowa;
- 2) Dyrektor.

Art. 6.

1. Radę Programową zwaną dalej „Radą” powołuje Minister Sprawiedliwości.
2. Rada liczy 9 osób.
3. W skład Rady wchodzi:
 - 1) 5 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
 - 2) 2 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa spośród sędziów;
 - 3) 2 członków wskazanych przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym spośród prokuratorów.

4. Członkowie Rady wybierają spośród siebie przewodniczącego, który kieruje jej pracami i jednego zastępcę przewodniczącego.
5. Kadencja Rady trwa 5 lat.
6. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka Rady, jeżeli:
 - 1) nie realizuje zadań związanych z zakresem swoich obowiązków w Radzie;
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
 - 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;
 - 4) został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa.
7. W razie odwołania członka Rady, kadencja jego następcy trwa do końca kadencji Rady.
8. Członek Rady może być powołany jednorazowo na jeszcze jedną kadencję.

Art. 7.

1. Do zadań Rady należy:
 - 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Krajowego Centrum;
 - 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
 - 3) opiniowanie programów aplikacji;
 - 4) ustalanie rocznych planów wydawniczych Krajowego Centrum;
 - 5) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia;
 - 6) opiniowanie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum;
 - 7) opiniowanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
 - 8) zgłaszanie i opiniowanie kandydatów na wykładowców.
2. Rada jest uprawniona ponadto do wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Krajowego Centrum.
3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wymagają zatwierdzenia w zakresie zgodności z planem finansowym przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 8.

1. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Rady, może delegować członka Rady będącego sędzią lub prokuratorem, za jego zgodą, do wykonywania pracy w Radzie, na czas określony. W takim przypadku w okresie delegowania, odpowiednio sędziemu lub prokuratorowi przysługują te same świadczenia, jakie przysługują sędziom sądów powszechnych i prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanym do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.
2. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:
 - 1) diety;
 - 2) zwrot kosztów podróży i noclegów według zasad obowiązujących pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 2 pkt 1, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

Art. 9.

1. Dyrektor Krajowego Centrum kieruje Krajowym Centrum i reprezentuje je na zewnątrz.
2. Dyrektora Krajowego Centrum powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa i Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, na okres 5 lat z możliwością jednorazowego powołania na kolejną kadencję.
3. Do pełnienia obowiązków Dyrektora Krajowego Centrum, Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego lub prokuratora.
4. Powołanie Dyrektora Krajowego Centrum na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 2 lub 3.
5. Minister Sprawiedliwości odwołuje Dyrektora Krajowego Centrum, jeżeli:
 - 1) nie realizuje zadań związanych z pełnioną funkcją;
 - 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
 - 3) zrzekł się stanowiska;
 - 4) został prawomocnie skazany za popełnienie przestępstwa.
6. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowego Centrum, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze. Przepisy o obniżeniu wynagrodzenia sędziego lub prokuratora na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych stosuje się odpowiednio.

Art. 10.

1. Dyrektor kieruje Krajowym Centrum przy pomocy nie więcej niż 7 zastępców, których powołuje i odwołuje, na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum, Minister Sprawiedliwości. W razie utworzenia filii Krajowego Centrum filią kieruje jeden z zastępców Dyrektora Krajowego Centrum. Do zastępców Dyrektora Krajowego Centrum stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ust. 3.
2. Do zadań Dyrektora Krajowego Centrum należy:
 - 1) opracowywanie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum;
 - 2) ustalanie zakresu zadań zastępców Dyrektora Krajowego Centrum;
 - 3) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Krajowego Centrum;
 - 4) wykonywanie czynności w sprawach z zakresu prawa pracy;
 - 5) zapewnianie realizacji procesów dydaktycznych oraz opracowywanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;
 - 6) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowego Centrum;

- 7) realizowanie rocznych planów wydawniczych Krajowego Centrum;
 - 8) realizowanie zadań związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem naboru na aplikację, kolokwium w trakcie aplikacji oraz egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;
 - 9) wyznaczanie aplikantom pierwszego roku konsultantów naukowych i patronów praktyk oraz aplikantom drugiego i trzeciego roku patronów koordynatorów i patronów poszczególnych praktyk w ramach specjalizacji sądowej lub prokuratorskiej;
 - 10) sporządzanie i przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości corocznych sprawozdań z działalności Krajowego Centrum;
 - 11) realizowanie innych zadań wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z działalnością Krajowego Centrum.
3. Konsultantów naukowych powołuje Dyrektor Krajowego Centrum spośród wykładowców Krajowego Centrum.
 4. Patronów, o których mowa w ust. 2 pkt 9, powołuje Dyrektor Krajowego Centrum spośród sędziów co najmniej sądu okręgowego oraz prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej. Patronom przysługuje wynagrodzenie za sprawowanie patronatu.
 5. Dyrektor Krajowego Centrum może powoływać zespoły konsultacyjno-doradcze do realizacji zadań Krajowego Centrum.

Art. 10a.

1. Minister Sprawiedliwości zarządza, w zależności od potrzeb kadrowych sądów powszechnych i prokuratury, nabór na aplikację, zwany dalej „naborem”, i wyznacza limit miejsc na aplikację.
2. Nabór odbywa się w drodze:
 - 1) konkursu składającego się z części pisemnej i ustnej;
 - 2) badania predyspozycji kandydata na aplikanta do zajmowania stanowiska sędziego lub prokuratora, zwanego dalej „badaniem predyspozycji”.
3. W przypadku dużej liczby kandydatów na aplikantów Minister Sprawiedliwości, na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum, może zarządzić przeprowadzenie części preselekcyjnej naboru, w postaci testu jednokrotnego wyboru, zwanego dalej „testem preselekcyjnym”, i powierzyć jej przeprowadzenie wskazanym sądom lub prokuraturom apelacyjnym.
4. Test preselekcyjny obejmuje ocenę wiedzy z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych. W sądach i prokuraturach, którym powierzono przeprowadzenie tej części konkursu, kandydaci na aplikantów rozwiązują ten sam test preselekcyjny.
5. Przebieg testu preselekcyjnego nadzorują komisje powoływane przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum. Przewodniczącymi komisji są członkowie komisji konkursowych wskazani przez Dyrektora Krajowego Centrum.
6. W przypadku zarządzenia przeprowadzenia testu preselekcyjnego, warunkiem dopuszczenia do części pisemnej konkursu jest uzyskanie z testu minimum punktów, określonego przez Ministra Sprawiedliwości.

7. Nabór przeprowadzają komisje konkursowe, powołane przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum.
8. Część pisemna konkursu składa się z:
 - 1) testu wiedzy z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych;
 - 2) pracy pisemnej, będącej opracowaniem wybranego tematu dotyczącego szczegółowych zagadnień z poszczególnych dziedzin prawa.
9. Warunkiem dopuszczenia kandydata do części ustnej konkursu jest uzyskanie z części pisemnej konkursu minimum punktów, określonego przez Ministra Sprawiedliwości.
10. Część ustna konkursu obejmuje odpowiedzi na pytania, zawarte w wylosowanym przez kandydata zestawie, dotyczące wiedzy ogólnej oraz wiadomości z zakresu poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych.
11. Badanie predyspozycji przeprowadza się w formie testu psychologicznego.
12. Test preselekcyjny, tematy i test na część pisemną konkursu, pytania na część ustną konkursu oraz test psychologiczny opracowuje zespół konkursowy powołany przez Dyrektora Krajowego Centrum, zwany dalej „zespołem konkursowym”. Tematy i testy są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.
13. Po przeprowadzeniu konkursu oraz badania predyspozycji komisja konkursowa sporządza listę kandydatów na aplikantów, zwaną dalej „listą kwalifikacyjną”.
14. Warunkiem umieszczenia na liście kwalifikacyjnej jest uzyskanie przez kandydata minimum punktów ze wszystkich części konkursu, określonego przez Ministra Sprawiedliwości, oraz potwierdzenie predyspozycji kandydata do zajmowania stanowiska sędziego lub prokuratora. O kolejności miejsca na liście kwalifikacyjnej decyduje suma uzyskanych punktów.
15. Dyrektor Krajowego Centrum, po przeprowadzeniu naboru, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o każdej osobie umieszczonej na liście kwalifikacyjnej, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu nieposzlakowanej opinii, dane o:
 - 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez nią porządku prawnego;
 - 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;
 - 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.
16. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania, sporządzania i przekazywania przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o osobie umieszczonej na liście kwalifikacyjnej oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie charakter i zakres obowiązków aplikanta oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie.

Art. 10b.

1. Przed przystąpieniem do naboru kandydat na aplikanta uiszcza opłatę za udział w naborze. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

2. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowego Centrum określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za udział w naborze – nie wyższą niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314) – uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

Art. 10c.

Aplikantem może zostać osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada nieposzlakowaną opinię;
- 3) nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) nie jest prowadzone przeciwko niej postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) ukończyła wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskała tytuł magistra prawa lub zagraniczne uznane w Polsce;
- 6) została umieszczona na liście kwalifikacyjnej.

Art. 10d.

1. Dyrektor Krajowego Centrum, po uzyskaniu informacji, o których mowa w art. 10a ust. 15, wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.
3. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jego wniesienia.
4. Termin do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
5. Przed objęciem obowiązków aplikanta aplikant składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowego Centrum, według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowego Centrum oraz dochować tajemnicy państwowej, służbowej i zawodowej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 10e.

1. Aplikacja trwa trzy lata.
2. Pierwszy rok aplikacji rozpoczyna się 1 września roku, w którym Minister Sprawiedliwości zarządził nabór i trwa do 31 lipca roku następnego. W tym czasie aplikanci odbywają wspólne zajęcia seminaryjne w Krajowym Centrum oraz praktyki zgodnie z programem aplikacji.

3. W ostatnim miesiącu pierwszego roku aplikacji aplikanci zdają kolokwium z całości materiału objętego programem aplikacji w okresie poprzedzającym to kolokwium, przed komisją powołaną przez Dyrektora Krajowego Centrum w uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości, zwaną dalej „komisją do przeprowadzenia kolokwium”.
4. Kolokwium składa się z części pisemnej i ustnej. Wyniki kolokwium oceniane są w systemie punktowym.
5. Warunkiem zdania kolokwium jest uzyskanie minimum punktów określonego przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum.
6. W terminie 14 dni od dnia uzyskania wyników kolokwium Dyrektor Krajowego Centrum ogłasza listę klasyfikacyjną aplikantów.
7. O kolejności miejsca na liście klasyfikacyjnej decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z kolokwium. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności miejsca na tej liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji.
8. Aplikant, w kolejności miejsca na liście klasyfikacyjnej, wybiera specjalizację sądową albo prokuratorską na czas dalszej aplikacji, w ramach limitów miejsc dla poszczególnych specjalizacji określonych przez Ministra Sprawiedliwości.
9. Aplikant, który nie zdał kolokwium, może raz przystąpić do ponownego jego zdawania przed komisją, o której mowa w ust. 3. Kolokwium poprawkowe odbywa się w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Krajowego Centrum, nie później jednak niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia zakończenia poprzedniego kolokwium. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.
10. W terminie 7 dni od dnia uzyskania wyników kolokwium, o którym mowa w ust. 9, Dyrektor Krajowego Centrum ogłasza poprawkową listę klasyfikacyjną. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio, z tym że aplikant wybiera specjalizację na czas dalszej aplikacji spośród miejsc, które pozostały w ramach limitów dla poszczególnych specjalizacji.
11. Aplikanci drugiego i trzeciego roku aplikacji odbywają w ramach specjalizacji sądowej lub prokuratorskiej zajęcia seminaryjne w Krajowym Centrum i praktyki zgodnie z programem aplikacji, odrębnym dla każdej z tych specjalizacji.
12. Zajęcia seminaryjne i praktyki dla aplikantów, o których mowa w ust. 11, rozpoczynają się 1 września i trwają do 31 lipca roku następnego.

Art. 10f.

1. W ostatnim miesiącu trzeciego roku aplikacji aplikanci składają egzamin sędziowski albo prokuratorski, stosownie do specjalizacji sądowej albo prokuratorskiej. Egzaminy przeprowadzają komisje powołane przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum, zwane dalej „komisjami egzaminacyjnymi”.
2. Egzaminy sędziowski i prokuratorski składają się z części pisemnej i ustnej.
3. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu opracowuje zespół powołany przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowego Centrum, zwany dalej „zespołem egzaminacyjnym”.

4. Dyrektor Krajowego Centrum może udzielić aplikantowi zezwolenia na zdawanie egzaminu w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna wskazana i udokumentowana przez aplikanta przyczyna uniemożliwiająca przystąpienie do egzaminu w terminie, o którym mowa w ust. 1.
5. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, Dyrektor Krajowego Centrum udziela na pisemny wniosek aplikanta, złożony nie później niż w ciągu miesiąca od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu.
6. Aplikant, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa w ust. 4, albo odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania, składa egzamin tylko raz, według zasad obowiązujących w przypadku niezdania egzaminu.
7. Uprawnienie do zdawania egzaminu wygasa po upływie dwóch lat od ukończenia aplikacji.
8. Dyrektor Krajowego Centrum, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości końcową listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów”. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest zdanie egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego.
9. O kolejności miejsca na liście egzaminowanych aplikantów decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z kolokwium i egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności miejsca na tej liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji.
10. Minister Sprawiedliwości, w kolejności miejsca na liście egzaminowanych aplikantów, przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycje pracy na stanowisku: asesora sądowego, referendarza sądowego, asystenta sędziego albo asesora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury lub asystenta prokuratora.
11. Aplikant, który nie zdał egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego może raz przystąpić do ponownego jego składania, nie później jednak niż w ciągu roku od dnia zakończenia poprzedniego egzaminu. Poprawkowy egzamin przeprowadzają komisje egzaminacyjne w terminie wyznaczonym przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z Dyrektorem Krajowego Centrum. Przepisy ust. 2 i 3 oraz ust. 8-10 stosuje się odpowiednio.

Art. 10g.

Za udział w pracach zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej, komisji do przeprowadzenia kolokwium i komisji egzaminacyjnej członkom tych zespołów i komisji przysługuje wynagrodzenie.

Art. 10h.

Aplikant jest uprawniony do bezpłatnego korzystania z bazy dydaktycznej i informacyjnej oraz wyposażenia i sprzętu Krajowego Centrum w celu pogłębiania wiedzy i doskonalenia swoich umiejętności, na warunkach określonych przez Dyrektora Krajowego Centrum.

Art. 10i.

1. Aplikant może brać udział w wykonywaniu w kraju lub za granicą zadań naukowo-szkoleniowych nieobjętych programem aplikacji, zleczanych przez Dyrektora Krajowego Centrum.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, aplikantowi przysługuje dieta oraz zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

Art. 10j.

Do obowiązków aplikanta należy:

- 1) uczestniczenie w przewidzianych programem aplikacji zajęciach seminaryjnych prowadzonych w Krajowym Centrum oraz w praktykach odbywających się w sądach, jednostkach organizacyjnych prokuratury i innych instytucjach związanych z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości;
- 2) samodzielne pogłębianie wiedzy prawniczej i praktycznych umiejętności niezbędnych do zajmowania stanowiska sędziego lub prokuratora;
- 3) przystępowanie, w wyznaczonym terminie, do sprawdzianów wiedzy oraz kolokwium, przeprowadzanych w czasie aplikacji, a także do egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego;
- 4) przestrzeganie regulaminu organizacyjnego Krajowego Centrum oraz zarządzeń i poleceń porządkowych Dyrektora Krajowego Centrum.

Art. 10k.

1. Dyrektor Krajowego Centrum zawiesza aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:
 - 1) aplikant został zatrzymany z powodu schwywania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa;
 - 2) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
 - 3) przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe bądź całkowite ubezwłasnowolnienie aplikanta sąd ustanowił doradcę tymczasowego.
2. Dyrektor Krajowego Centrum może zawiesić aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:
 - 1) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
 - 2) wniósł o to sam aplikant z powodu długotrwałej choroby lub z innych ważnych przyczyn.

3. Na czas trwania zawieszenia Dyrektor Krajowego Centrum może zarządzić wstrzymanie wypłacania przyznanego aplikantowi stypendium lub obniżenie do 50% jego wysokości.
4. Zawieszenie ustaje, jeżeli postępowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 1, zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem.
5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, aplikantowi wypłaca się wstrzymane stypendium.
6. Zawieszenie, o którym mowa w ust.1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2, trwa do czasu ustania przyczyny zawieszenia, nie dłużej jednak niż do upływu terminu, w którym aplikant, zgodnie z programem aplikacji, powinien ją ukończyć.
7. Od decyzji Dyrektora Krajowego Centrum o zawieszeniu, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
8. Uchylenie zawieszenia w przypadku ustania jego przyczyny, o której mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na wniosek aplikanta.
9. Warunkiem uchylenia zawieszenia jest spełnianie przez aplikanta wymagań określonych w art. 10c pkt 1-4. Przepis art. 10a ust. 15 stosuje się odpowiednio.
10. Jeżeli od momentu zawieszenia nie upłynął okres dłuższy niż dwa lata, aplikant po uchyleniu zawieszenia kontynuuje aplikację od etapu, na którym została ona przerwana, jeżeli pozwala na to ustalony program aplikacji. W pozostałych przypadkach aplikant kontynuuje aplikację od etapu i na warunkach wyznaczonych przez Dyrektora Krajowego Centrum.

Art. 10l.

1. Dyrektor Krajowego Centrum skreśla z listy aplikantów aplikanta, który:
 - 1) został prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 2) przestał spełniać wymagania określone w art. 10c pkt 1 i 2;
 - 3) uzyskał negatywną ocenę z kolokwium wyznaczonego w czasie aplikacji;
 - 4) odmówił kontynuowania aplikacji w ramach specjalizacji, o której mowa w art. 10e ust. 8;
 - 5) złożył pisemne oświadczenie o rezygnacji z odbywania aplikacji;
 - 6) rażąco naruszył obowiązki aplikanta;
 - 7) w sposób rażący uchybił godności aplikanta lub jego zachowanie godzi w dobre imię Krajowego Centrum.
2. Dyrektor Krajowego Centrum może skreślić z listy aplikantów aplikanta, który:
 - 1) został prawomocnie skazany za nieumyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 2) opuścił z przyczyn nieusprawiedliwionych ponad 20% zajęć seminaryjnych lub praktyk w danym roku szkoleniowym, ujętych w programie aplikacji;
 - 3) nie przystąpił w wyznaczonym terminie, bez usprawiedliwienia, do co najmniej dwóch sprawdzianów wiedzy przewidzianych w programie aplikacji;
 - 4) został dwukrotnie ukarany karą nagany.

3. Przed skreśleniem aplikanta z listy aplikantów, z przyczyn określonych w ust. 1 i 2, Dyrektor Krajowego Centrum umożliwi aplikantowi złożenie wyjaśnień oraz zapozna się z opinią wskazanych przez niego osób.
4. Od decyzji Dyrektora Krajowego Centrum o skreśleniu z listy aplikantów aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 10m.

1. Dyrektor Krajowego Centrum przyznaje aplikantowi, na jego wniosek, stypendium na czas aplikacji. Wysokość stypendium nie może przekraczać 50% wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej sędziego sądu rejonowego.
2. Okres aplikacji zalicza się aplikantowi do wszelkich uprawnień pracowniczych związanych ze stażem pracy, pod warunkiem zdania egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego.
3. Stypendium nie wypłaca się:
 - 1) za dni nieusprawiedliwionej nieobecności aplikanta na zajęciach seminaryjnych lub praktykach, przy czym za dzień nieobecności uważa się także nieobecność na 6 godzinach zajęć w poszczególnych dniach, w okresie miesiąca kalendarzowego;
 - 2) za dni usprawiedliwionej nieobecności aplikanta z innych przyczyn niż zdrowotne, jeżeli okres tej nieobecności trwa nieprzerwanie dłużej niż 7 dni zajęć seminaryjnych lub praktyk albo przekracza 7 dni zajęć seminaryjnych lub praktyk w miesiącu.
4. Aplikant, który pobierał stypendium, jest obowiązany do jego zwrotu, jeżeli:
 - 1) został skreślony z listy aplikantów;
 - 2) nie zdał egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego, albo nie przystąpił do tego egzaminu;
 - 3) odmówił podjęcia pracy w sądzie lub prokuraturze na stanowisku: asesora sądowego, referendarza sądowego, asystenta sędziego albo asesora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury lub asystenta prokuratora, zaproponowanym przez Ministra Sprawiedliwości, w kolejności miejsca na liście egzaminowanych aplikantów;
 - 4) po podjęciu pracy na stanowisku, o którym mowa w pkt 3, w okresie nie dłuższym niż trzy lata od daty ukończenia aplikacji:
 - a) rozwiązał stosunek pracy,
 - b) rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy.
5. Stypendium podlega zwrotowi w wysokości proporcjonalnej do czasu jego pobierania lub do czasu pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, w okresie krótszym niż trzy lata od dnia jej podjęcia.
6. Aplikant nie ma obowiązku zwrotu stypendium, w przypadku:
 - 1) skreślenia z listy aplikantów z przyczyn zdrowotnych lub konieczności sprawowania przez aplikanta samotnie wychowującego dziecko opieki nad dzieckiem do lat dwóch lub dzieckiem szczególnej troski;

- 2) niepodjęcia pracy lub rezygnacji z pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, z przyczyn zdrowotnych;
 - 3) niepodjęcia pracy lub rezygnacji z pracy na stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, za zgodą Ministra Sprawiedliwości.
7. Decyzję w sprawie obowiązku zwrotu stypendium wydaje Dyrektor Krajowego Centrum.
 8. W razie zmiany miejsca pracy w okresie, o którym mowa w ust. 5, prezes sądu apelacyjnego lub prokurator apelacyjny właściwy ze względu na sąd lub prokuraturę, w której osoba, która pobierała stypendium była zatrudniona przedstawia informację o tym Dyrektorowi Krajowego Centrum.
 9. Dyrektor Krajowego Centrum po zasięgnięciu opinii odpowiednio prezesa właściwego sądu apelacyjnego lub prokuratora apelacyjnego, o którym mowa w ust. 8, może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, umorzyć aplikantowi lub osobie, która pobierała stypendium, w całości lub w części, należność z tytułu zwrotu stypendium.
 10. Od decyzji Dyrektora Krajowego Centrum w sprawie zwrotu stypendium lub umorzenia należności z tytułu zwrotu stypendium, osobie, która pobierała stypendium przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 10n.

1. Aplikant nie może podejmować zatrudnienia lub zajęcia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w łącznym wymiarze nieprzekraczającym połowy wymiaru czasu pracy pracowników zatrudnionych na tych stanowiskach oraz zajęcia o charakterze naukowym, dydaktycznym lub publicystycznym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia lub zajęcia nie przeszkadza w wykonywaniu obowiązków aplikanta.
2. O zamiarze podjęcia zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, aplikant jest obowiązany zawiadomić Dyrektora Krajowego Centrum.
3. Dyrektor Krajowego Centrum może wyrazić sprzeciw wobec zamiaru podjęcia przez aplikanta zatrudnienia, jeżeli uzna, że będzie to przeszkadzało w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

Art. 10o.

1. Dyrektor Krajowego Centrum może przyznać aplikantowi nagrodę za szczególne osiągnięcia oraz za zadania wykonane, poza jego obowiązkami, na rzecz Krajowego Centrum.
2. Nagrodami są:
 - 1) nagroda pieniężna w wysokości do 30% kwoty przyznanego stypendium;
 - 2) pochwała pisemna udzielona przez Dyrektora Krajowego Centrum.
3. Informacja o nagrodzie zamieszczana jest w aktach osobowych aplikanta.

Art. 10p.

1. Dyrektor Krajowego Centrum może ukarać aplikanta karą porządkową za przewinienie polegające na naruszeniu obowiązków lub uchybieniu godności aplikanta.
2. Karami porządkowymi są:
 - 1) upomnienie;
 - 2) nagana.
3. Nie można ukarać aplikanta po upływie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przewinieniu lub trzech miesięcy od dnia jego popełnienia.
4. Przed ukaraniem karą porządkową aplikantowi umożliwia się złożenie wyjaśnień.
5. Od decyzji o ukaraniu aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.
6. Odpis prawomocnej decyzji o ukaraniu karą porządkową dołącza się do akt osobowych aplikanta.
7. Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji o ukaraniu karą porządkową Dyrektor Krajowego Centrum zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt osobowych aplikanta, jeżeli w tym czasie nie ukarano aplikanta inną karą.

Art. 10r.

Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania naboru dla kandydatów na aplikację, skład, sposób powoływania członków zespołu konkursowego i komisji konkursowej oraz tryb ich postępowania – mając na uwadze zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu i części preselekcyjnej, pisemną i ustną formę poszczególnych części konkursu, system punktowy ocen konkursowych, a także ocenę predyspozycji kandydata do zajmowania stanowiska sędziego lub prokuratora;
- 2) organizację i przebieg aplikacji, w tym:
 - a) system punktowy oceny postępów aplikanta w czasie aplikacji, a także wyników kolokwium oraz egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego,
 - b) szczegółowy tryb i warunki odbywania aplikacji, również w ramach specjalizacji sądowej lub prokuratorskiej,
 - c) szczegółowy tryb i warunki sprawowania patronatu nad aplikantami– uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktyki niezbędnej do zajmowania stanowiska sędziego lub prokuratora, a także specyfikę tych urzędów;
- 3) zakres, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego, skład zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania ich członków oraz tryb postępowania – uwzględniając zakres odbytej aplikacji w ramach specjalizacji sądowej lub prokuratorskiej, pisemną i ustną formę egzaminu, kwalifikacje członków komisji egzaminacyjnej, a także mając na uwadze konieczność zagwaran-

towania właściwego poziomu organizacyjnego i merytorycznego tych egzaminów oraz zabezpieczenia jednakowych warunków ich składania przez wszystkich aplikantów;

- 4) wysokość oraz warunki i tryb wypłacania, a także zwrotu stypendium, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego funkcjonowania Krajowego Centrum;
- 5) wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu okręgowego w pierwszej stawce awansowej – uwzględniając zakres i nakład ich pracy przy przygotowywaniu odpowiednio konkursu, egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego;
- 6) wysokość wynagrodzenia członków komisji konkursowej, komisji do przeprowadzenia kolokwium oraz komisji egzaminacyjnej, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu okręgowego w pierwszej stawce awansowej – uwzględniając zakres i nakład ich pracy odpowiednio w czasie konkursu, kolokwium lub egzaminów sędziowskiego lub prokuratorskiego oraz odrębności w ich przeprowadzaniu;
- 7) wysokość wynagrodzenia patronów, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 9, w wymiarze nie większym niż 15% kwoty bazowej stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.

Art. 11.

Wykładowcami Krajowego Centrum mogą być sędziowie, prokuratorzy i nauczyciele akademicki oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku.

Art. 12.

W Krajowym Centrum mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi.

Art. 13.

1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników, o których mowa w art. 12.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:
 - 1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników Krajowego Centrum;
 - 2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki uzasadnione zwłaszcza pełnieniem funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnie właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników.
3. Do pracowników Krajowego Centrum stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. Nr 162, poz. 1125, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71) w zakresie dotyczącym dodatku za wieloletnią pracę, nagrody

jubileuszowej i jednorazowej odprawy pieniężnej przysługującej pracownikowi, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę.

Art. 14.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród prokuratorów.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”;

2) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem prokurator-skim.”;

3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Prokurator jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, określa odrębna ustawa.”;

4) w art. 50:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,

c) ust. 7. otrzymuje brzmienie:

„7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokurator-skim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymu-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1085 i Nr 167, poz. 1398

je dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczególne warunki delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb, szczególne warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem prokuratorów poza stałe miejsce służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

5) w art. 100 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy art. 44a.”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 77 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tym Centrum.”;

2) w art. 78:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Obowiązki, o których mowa w § 1, mogą być powierzane sędziemu delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania sędzia otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 91 § 8.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczególne warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98 i Nr 131, poz. 1102.

Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

3) w art. 82:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędzia jest obowiązany postępować zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim.”,

b) uchyla się § 3;

4) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację, określa odrębna ustawa.”;

5) w art. 136 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Do asesorów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;

6) w art. 152 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Do referendarzy sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”;

7) w art. 155 dodaje się § 8 w brzmieniu:

„§ 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy art. 82a.”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz.U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁶⁾) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Kurator zawodowy jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację określa odrębna ustawa.”.

Art. 17.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1082, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256) w art. 2 w ust. 2 dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) opiniuje kandydatów na Dyrektora Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury spośród sędziów,

10) wskazuje 2 członków Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.”.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

Art. 18.

W celu zapewnienia właściwej organizacji Krajowego Centrum Minister Sprawiedliwości powoła, spośród sędziów lub prokuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, pełnomocnika do utworzenia Krajowego Centrum.

Art. 19.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2006 r., z wyjątkiem art. 18, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.